

The background is an abstract composition of overlapping geometric shapes. A large, dark teal shape occupies the bottom-left and bottom-right corners, while a lighter, pale blue shape fills the top-left and top-right areas. The shapes are separated by sharp, diagonal lines, creating a dynamic, angular visual field. The overall effect is minimalist and modern.

petar dolić
plava svjetlost

petar dolić
plava svjetlost

gradske galerije osijek / galerija waldinger / fakultetska 7, osijek / 9.10. – 3.11.2021.

Plava svjetlost

Svaki desetak godina pojavi se na hrvatskoj likovnoj sceni jedno kiparsko ime koje će obilježiti (i obilježava) cijelu generaciju, ali svojim djelima i postojanom kvalitetom zanatskog segmenta ukazuje na cijelu raniju / stariju plejadu značajnih kiparskih prethodnika koji su mu otvorili niz mogućnosti; od kojih je učio, baštiniio i nastavio se kretati vlastitim putem bez da poseže za rješenjima velikih prethodnika.

Kod Petra Dolića prepoznajemo tradiciju moderne hrvatske skulpture u kamenu i drvu te zadnjih godina u staklu. No, njegov put nije bio jednostavan, strelovit i u svojoj prepoznatljivosti bez pokrića. Predana, ozbiljna i kontinuirana istraživanja i eksperimentiranja u različitim skulptorskim materijalima, bez rigidne odluke za tzv. hladne i tvrde, tople i mekane, prirodne ili artificijelne materijale, uvijek su u radovima ovog umjetnika rezultirala iznimno zaokruženim, stilski i motivski inventivnim serijama skulptura većeg ili manjeg formata. Dolić je umjetnik koji nikada nije slijedio trendove, postojano je gradio svoj svijet tema i motiva baštinjen na ideji da je najistinitije raditi motive koje je vidio u svojoj okolini / djetinjstvu / pejzažu predaka, čime je u dvadesetak godina stasao u ime čijim se skulpturama i objektima teško može naći zanatska, motivska ili stilska mana.

U tom vanjskom krugu modernističke kiparske tradicije spojenim s unutrašnjim krugovima motiva iz vlastita svijeta, formirao se umjetnikov jasan senzibilitet prema tradiciji biomorfne, organske i vitalističke skulpture: možemo bez pretjerivanja reći kako su se te tri odrednice pokazale u radovima Petra Dolića neraskidivim dijelom njegovog svjetonazora - materijalnim, vanjskim produžetkom njegove unutrašnje percepcije svijeta.

Visok stupanj senzibiliteta za oblike, motive i materijale iz prirode ovaj je umjetnik uvijek delikatno spajao s idejom reduciranja i apstrahiranja doslovnog prenošenja realističkog viđenja svijeta, gdje je u pojedinim radovima asocijacija na motiv ostajala zadržana tek u

boji materijala ili samom odбору materijala u kojemu je radio. „U Dolićevoj se formaciji jasno prepoznaje tradicija moderne hrvatske skulpture, točnije one koju su stvarali protagonisti druge polovice 20. stoljeća“ (Zvonko Maković). Ne samo umjetnikovog profesora Šime Vulasa na zagrebačkoj ALU, već detektiramo „tragove Branka Ružića, Raula Goldonija, Kuzme Kovačića, Slavomira Drinkovića pa i daleke reminiscencije na Miroslava Šuteja“ (Z. Maković). No, slažemo se kako navedena imena ne ukazuju na direktno nadovezivanje i elegantno posezanje u riznicu njihovih oblikâ, već na „širinu referentnog kruga u kojemu se ovaj kipar formirao, a u taj krug ne ulaze samo srodnosti i nagnuća, nego podjednako i otkloni od umjetnosti spomenutih umjetnika“ (Z. Maković).

U tom kontekstu, blizina mentorstva Šime Vulasa produbila je Dolićev iskonski senzibilitet za organsku i vitalističku dionicu kiparstva, ali mu je postavila i veliki izazov: trebalo se izboriti za vlastiti kiparski vokabular i stil. Radikalan u odluci da ne slijedi trendove Petar Dolić početkom ovog tisućljeća, kada je ideja ekološki motivirane umjetnosti bila kod nas tek u začetku i kada je bila bliže nasljeđu konceptualnih umjetničkih praksi pisanja ekoloških poruka, manifesta ili snimanja fotografija i video-radova na temu prirode i ekologije, Dolić hrabro započinje rad na seriji pomalo rudimentarnih, jednostavnih oblikâ bližih nasljeđu pučke umjetnosti i bojanih drvenih skulptura Penavuše. No, ono što je Dolića trenutačno izdvojilo od takve kiparske produkcije jest upravo ta tanka linija za osjećaj kada skulptura prelazi u područje narativne doslovnosti i pučke naracije. Njegovi razigrani animalni i vegetabilni ambijenti bliži su – promatrano s današnje vremenske distance – tzv. kontemplativnoj i meditativnoj dimenziji umjetničkih radova, uz svijest autora kako ne postoji motiv koji je manje važan ili nedovoljno reprezentativan.

S druge strane, teško da postoji apstraktnija tema u skulpturi od pokušaja hvatanja oblikom i materijalom tekuće vode, rijeke, riječnog brzaca, a upravo je u nakon skulptura u drvu Dolić pred skoro desetak godina započeo veliku seriju skulptura tako zahtjevnog zadatka. Tada je staklenoj masi još suprotstavljao kamen, da bi se na koncu odlučio za rad u čistoj staklenoj masi.

Oblikovavši od velikog komada plave staklene mase mnogo manjih oblika, umjetnik u procesu oblikovanja svakog pojedinog komada staklene mase ne stavlja u drugi plan osnovne elemente kiparske forme: masu / volumen, dinamiku oblikâ, meke prijelaze svjetla i sjene na površini skulpture, odnos punog i transparentnog. Odlazi, dapače, korak dalje i skulpturu tretira kao formu kroz koju prolazi svjetlost i upravo ju ta komponenta svjetlosti do kraja čini kompletnim skulptorskim objektom koji tematizira vodu. Iako oblikovani u visokom stupnju apstraktnog reduciranja motiva, Dolićevi plavi oblici ni na trenutak nisu pobjegli u područje dizajna ili dekorativne, ukrasne skulpture.

Nakon prirode i njezinih svjetlosnih fenomena, na red su došli portreti ljudi u plavoj staklenoj masi. Dajući svojim portretima konkretna imena značajnih inozemnih i domaćih umjetnika, Dolić time ukazuje i na puteve vlastite inspiracije, ali i kruga ljudi koje iznimno cijeni.

U prošloj i ovoj godini, kipar je napravio veliki niz njemu važnih protagonista, ne samo likovnih umjetnika, već i književnika. Izniman umjetnikov talent da u svega nekoliko poteza izdvoji prepoznatljive crte lica i karaktera portretiranih, ubraja ga također u vrsne portretiste na recentnoj hrvatskoj likovnoj sceni.

Predrasuda o tvrdoći staklene mase u Dolićevim je skulpturama višestruko zanijekana, ne samo načinom organskog i mekog oblikovanja, nego i uvođenjem teme svjetlosti kroz transparentan volumen. Dolić staklo ne lijeva, već ga obrađuje poput kamena, brušenjem, dakle, sporom metodom skidanja slojeva sa sirovog grumena stakla – odnosno pune mase - te na kraju zaglađivanjem i cizeliranjem, što sâm kao postupak naziva ‘modeliranje svjetlom’.

Jednostavna, apstraktna elegancija Dolićevih oblikâ njegovu skulpturu niti u jednom trenutku ne pomiče izvan prostora prirodom inspiriranih oblika, niti joj umanjuje metijersku inventivnost i ozbiljnost. U svim kamenim i staklenim oblicima pulsira život, rast, energija kretanja; čujemo protjecanje vode, pucketanje leda ili kamena, vidimo oživljene ljude sa svojim karakterističnim grimasama ili izrazima lica.

Skulpture Petra Dolića nikada nisu bile energetske i volumenske mrtve, zanatski savršeno ugrađene forme koje su tu da nas zadive tehničkom bravuroznošću kipara. Njega to naprosto nije zanimalo – time bismo ga čak i uvrijedili. On je oduvijek tragao za živim pulsom u materijalu, za oživljavanjem na prvi pogled mrtve materije. Ne treba posebno naglašavati kako je u toj ideji u potpunosti uspio.

— Iva Körbler

Milena

Ljubo Ivancić

Ikar

Dagmar

Životopis

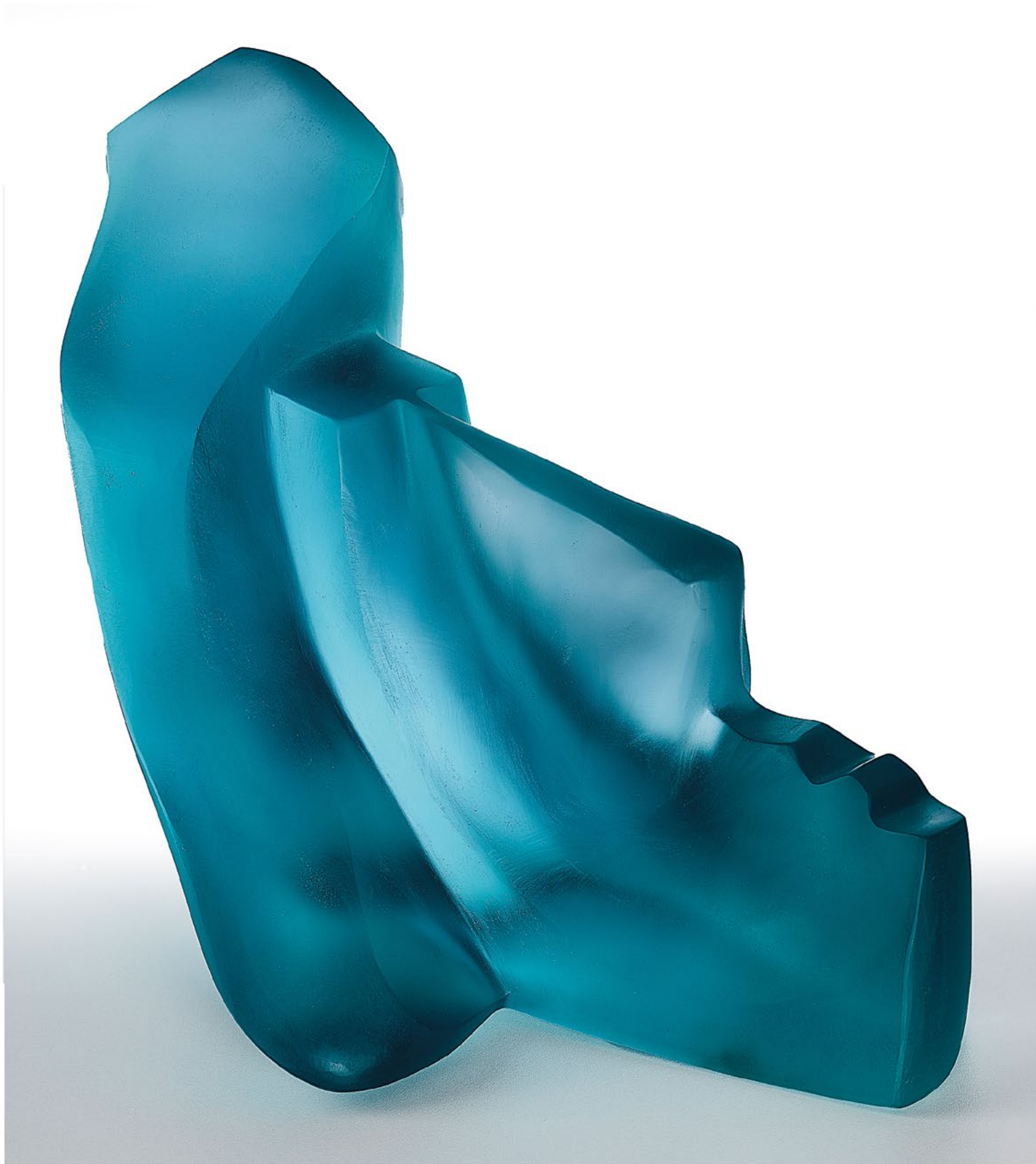
PETAR DOLIĆ

Rođen 1975. u Travniku, diplomirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1999. u klasi Šime Vulasa te je pohađao izborni kolegij medaljarstva i male plastike u klasi Damira Mataušića. Do sada je izlagao na 66 samostalnih i 75 skupnih izložbi, i dobitnik je brojnih nagrada; od Rektorove nagrade, preko nagrada na natječajima za skulpture, Prve nagrade na trijenalu hrvatskog akvarela do Nagrade galerije Forum 2012. godine.

Autor je mnogih značajnih spomenika javne plastike poput „Podmornice“ na zagrebačkom Velesajmu, Spomenika poginulim braniteljima u Labinu, Spomenika Oluji '95 u Kninu, Spomenika pomorcu i pomorstvu u Rijeci, Spomenika poginuloj djeci u Domovinskom ratu u Slavonskom Brodu, Spomenika Tvrtkov biljeg u Prozoru u Rami (BIH), skulpture Vlahe Bukovca u Cavtatu, estetski osmišljene sakralne plastike po Hrvatskoj i BIH, ali i autora skulpture koja se dodjeljuje kao nagrada za Animafest.

Mnoga djela nalaze mu se u stalnom postavu muzejâ, privatnim kolekcijama kod nas i u inozemstvu.

Član je HDLU- a i HZSU- a, živi i radi kao samostalni umjetnik u Zagrebu.

Giacometti

Jedriličar

Seder

Optičar

Dante u devet ploha

Svjetioničar

Glava arhitekta

Toto - lovac na kirinje

Kipar i Nika

POPIS IZLOŽENIH RADOVA

1. Svjetioničar, 2020., brušeno staklo, 39 x 38 x 29 cm.
2. Milena, 2020., brušeno staklo, 51 x 27 x 39 cm.
3. Optičar, 2020., brušeno staklo, 30 x 41 x 33 cm
4. Seder, 2020., brušeno staklo, 44 x 37 x 25 cm
5. Dalí, 2020., brušeno staklo, 44 x 28 x 30 cm
6. Glava arhitekta, 2020., brušeno staklo, 37 x 47 x 24 cm
7. Giacometti, 2020., brušeno staklo, 47 x 34 x 23 cm
8. Lj. Ivančić, 2020., brušeno staklo, 44 x 20 x 12 cm
9. Nives K.K.. 2020., brušeno staklo, 23 x 23 x 31cm
10. Ikar, 2020., brušeno staklo, 22 x 23 x 28 cm
11. TV voditelj, 2020., brušeno staklo, 30 x 29 x 24 cm
12. Dante u devet ploha, 2020., brušeno staklo, 31 x 23 x 19 cm
13. Toto, lovac kirnje, 2020., brušeno staklo, 33 x 29 x 12 cm
14. Kipar i Nika, 2020., brušeno staklo, 37 x 23 x 12 cm
15. Jedriličar, 2020., brušeno staklo, 30 x 30 x 20 cm
16. Dagmar, 2020., brušeno staklo, 49 x 32 x 26 cm
17. Mornar, 2020., brušeno staklo, 46 x 39 x 26 cm
18. Branko Ružić, 2018., brušeno staklo, 40 x 30 x 27 cm
19. Veliki Ljubo, 2019., brušeno staklo, 62 x 44 x 35 cm
20. Hitchcock, 2019., brušeno staklo, 39 x 35 x 34 cm
21. Kožarić iz šezdesetih, 2018., brušeno staklo, 36 x 28 x 16 cm
22. Bakić svjetlosni oblici, 2018., brušeno staklo, 40 x 35 x 20 cm
23. Tartalja, 2020., brušeno staklo, 51 x 25 x 20 cm
24. Lesijak, 2021., brušeno staklo, 43 x 35 x 32 cm
25. Juraj, 2020., brušeno staklo, 30 x 24 x 18 cm
26. Puhač stakla, 2020., brušeno staklo, 30 x 25 x 21 cm
27. Kapetan duge plovidbe, 2021., brušeno staklo, 32 x 30 x 20 cm
28. Nives, 2021., brušeno staklo, 35 x 23 x 23 cm

Nives K.K.

TV voditelj

Mornar

Dalí

Petar Dolić
Plava svjetlost

ORGANIZACIJA IZLOŽBE:

Gradske galerije Osijek

Fakultetska 7, 31000 Osijek / tel. 031/320-981 / e-mail: ggosijek@gmail.com

Ravnateljica: Ljerka Hedl

Kustos izložbe: Iva Körbler

Likovni postav izložbe: Iva Körbler, Petar Dolić i Dražen Budimir

Tehnički postav: Dražen Budimir i Josip Brandis

IZLOŽBENI PROSTOR:

Galerija Waldinger, Fakultetska 7, 31000 Osijek / 9.10. — 3.11. 2021.

KATALOG

Nakladnik: Gradske galerije Osijek

Za nakladnika: Ljerka Hedl

Urednica: Marijana Fumić

Predgovor: Iva Körbler

Naslovnica / fotografije: Igor Vranješ

Grafičko oblikovanje: Saša Došen

Tisak: Grafika, Osijek

Naklada: 200

Izložba je realizirana sredstvima Grada Osijeka i Ministarstva kulture i medija RH.

